

Ginjoler de can Jalpí

Pineda de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de Sant Joan, s/n

Coordenades:

Latitud: 41.629370907813
Longitud: 2.6895567043828
UTM Est (X): 474141
UTM Nord (Y): 4608673

Classificació

Número de fitxa: 08163 - 139
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Pineda de Mar (Plaça de Catalunya, núm. 1 - 08397).
Fitxes associades:
[Mas Coll, can Jalpí](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 30/04/2024 - 07:47

Descripció

El ginjoler de can Jalpí està ubicat davant de la masia, en un dels parterres dels jardins. És un arbre petit, de vegades considerat un arbust. És originari de la Xina, però naturalitzat a diversos països de la conca mediterrània, entre ells a Catalunya. El seu fruit, semblant a una poma, de forma i de gust, però petita, és

comestible i es recol·lecta a la tardor.

Mesura uns 7 m., tot i que pot arribar a mesurar uns deu metres d'altura. L'exemplar de can Jalpí està podat, i presenta alguns grops i l'escorça molt clivellada. Les fulles, que mesuren entre 2 i 6 cm, són de forma oval - lanceolades, amb tres nervis principals longitudinals i presenten dues estípules espinoses a la base.

Floreix entre els mesos d'abril i maig. La flor és petita, verdosa i agrupades de dos a cinc sobre un petit peduncle comú a l'axil·la de les fulles.

El gínjol només té un pinyol. El color verd va canviant fins al rogenç o marronós quan la fruita és madura.

Observacions:

De la seva fusta se'n fan instruments musicals com tibles, gralles i tenores. Tenen molta vitamina, sucres i mucíl·lags. Es pot deshidratar i es pot preparar allioli de gínjol, melmelades, licors i xarops. Té propietats medicinals, sobretot emprat contra afeccions respiratòries, de la gola, faringitis i traqueïtis.

Història

El ginjoler ha donat lloc a les següents expressions: “més content que un gínjol”, “és més eixerit que un gínjol” o “és més trempat que un gínjol”.

És un dels fruits que Herodot ja esmenta en els seus escrits. N'hi havia en els temples de la Prudència, símbol del silenci a l'antiga Roma. En alguns indrets, com l'Emília-Romanya (Itàlia) es plantava prop de les cases per portar fortuna. I segons Plini, el fruit era molt apreciat coma laxatiu lleuger; per això quan el recol·lectaven, el guardaven molt bé en caixes de til·ler o de faig.

Al Baix Ebre i Montsià és un fruit molt preuat.

Bibliografia

ALBEROLA, Ginés (1892). Mitologia vegetal. Leyendas de las plantas). Madrid. Tipografia de Manuel Ginés Hernández. Impresor de la Casa Real. Facsímil.

BASSA i VILA, Oriol; PUJOL COLLET, Joan (1999). Guia del medi natural de Pineda de Mar. Ajuntament de Pineda de Mar.

MASCLANS, FRANCESC (1999) - “Guia per a conèixer els arbres”, actualitzada per Oriol de Bolós - Flor del Vent Edicions.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulares. Alcalà de Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1985). Los árboles. Barcelona. Editorial Blume

